

Men Midlerne til at anstille en saadan Gjennemsnitsberegning har det ærede Flertal ikke havt og ikke kunnet have. Jeg bebrejder det ikke, at det ikke har havt dem, men det har ikke kunnet have dem, dels fordi det ikke kan beregne de Virkninger, som Oplosningen af en Mængde forskjellige Sætser vil have — en saadan Beregning kan kun Toldbestyrelsen anstille, som daglig har med disse Ting at gjøre — men dels ogsaa fordi det paa visse Punkter lægger Værditolden til Grundlag, og Beregningen kan med Hensyn dertil ikke siges at være af en saadan Art, at man kan stole paa, at det, man beregner, vil vise sig rigtigt i Pragis. Man kan aldrig stole paa, hvem der end gjør en saadan Beregning, at den vil slaa til, men man kan sige, at Betingelserne derfor har, saasnart man gaar dybere ind paa Sagen, ingen Andre end Toldadministrationen, der kjender Udførsel og Indførsel, ikke alene i store Træk, men ogsaa tillige i mindre Træk. Den veed, i hvilket Omfang indenfor de store Sætser de forskjellige Arter af Varer gaa ind. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at vi med denne Reservation holde os til det Resultat, som det ærede Flertal selv kommer til, nemlig at man efter dette Forslag maa beregne en Nedgang af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kroner.

Men naar man altsaa maa sige, at det, som fremkommer paa denne Maade, er det eneste Konstante i de Forslag, som i en lang Række af Aar ere komne fra det ærede Flertal, maa jeg desangaaende ogsaa sige, at det er det eneste konstante Udtryk, om end med en Omfkrivning, for, at man ikke vil have nogen Toldreform. Det er umuligt at det drifter jeg mig til at sige — at nogen Finansminister vil kunne gaa ind paa, at Statsindtægterne formindskes med $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., aldeles bortset fra om ogsaa den Dækning, som skulde tilveiebringes paa anden Maade, virkelig vilde blive tilveiebragt. Jeg kan forstaa, at ærede Medlemmer af Flertallet, i alt Fald nogle af dem, kunde bilde sig ind og ogsaa bibringe Andre den Overbevisning, at dette kunde lade sig gennemføre, saalænge som man her i Thinget fulgte den absolute Visnepolitik. Saalænge det var Tilfældet, viste det sig, at der i adskillige Aar var Overflud i Statskassen og temmelig betydeligt Overflud. Jeg kan alt-

jaa forstaa, at naar man ikke gif dybere ind paa Forholdet, man da maaste kunne tro, at det lod sig gjøre. Enhver, der var inde i hele vor finansielle Situation — saaledes blandt Andre ogsaa jeg — kunde dog nok se langt dybere og derfor se, at det ikke lod sig gjøre. Jeg har ogsaa allerede den Gang udtalt Grunden til, at det ikke lod sig gjøre; men det skal jeg ikke komme videre ind paa; thi jeg kan ikke begribe, at det ærede Flertal nu kan tro dette. Efter at man i forskjellige Aar har vedtaget Love og Foranstaltninger, der have bebyrdet Statskassen med meget betydelige aarlige Udgifter, efter at man har stillet i Udsigt betydelige andre Udgifter, efter at man saa at sige har strevet paa sin Fane den saakaldte økonomiske Politik, hvorved man vil tage den ene Række af Millioner ud af Statskassen efter den anden, forekommer det mig aldeles ubegribeligt, at det ærede Flertal saa ved Siden deraf vil komme med en Paastand om, at Statskassen kan med stor Lethed undvære $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Jeg vil sige dette, og det siger jeg som alvorlig Mand, at vi maa være glade, hvis vi, uden nogenformhelt Forhøielse af vore Statsindtægter, kunne gaa Fremtiden igennem og dog vedblive at beholde den Situation, som vi, Gud ske Lov, have havt i en Række af Aar, og som jeg haaber, vi stadig skulde vedblive at beholde, nemlig holdbare Finanser for en saa lille Stat som vor. Det er derfor, jeg siger: Her er Hovedpunktet; saalænge det ærede Flertal bliver staaende paa dette Standpunkt, kan Mindretallet ikke tilegne sig den Overbevisning, at det virkelig er deres Alvor at ville have en god Toldreform. Jeg skal ikke opholde mig ved, at man i Dieblisset fornuftigvis heller ikke kunde komme videre af den simple Grund, at der nu er gaet en saa lang Periode, siden vi havde et godt gjenmarbejdet Forslag fra Administrationens Side liggende foran os, at det var muligt virkelig at vedtage Noget. Thi vil det ærede Flertal fravige den Betingelse, som er umulig, og som de stadig have opstillet, kunde vi vel nok blive enige om at henvende os til Finansministeren med Anmodning om allerede ad Aare at forelægge for os et Forslag, om hvilket vi da mulig kunde komme til Enighed, naturligvis ved at give efter for hinanden paa enkelte Punkter, hvor maaste Anstuelserne ere noget